

КОЗИНУ- ПІВТИСЯЧІ! ТА ЩЕ ДВАДЦЯТЬ П'ЯТЬ ЛІТ!

МИНУЛА СУБОТА ЖИТЕЛЯМ СЕЛА ЗАПАМ'ЯТАЄТЬСЯ НАДОВГО – РАЗОМ ІЗ ЧЕРГОВОЮ 22-Ю РІЧНИЦЕЮ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ КОЗИНЦІ ВІДЗНАЧАЛИ ОДНЕ ТІ НАЙКРАЩИХ СВЯТУ РОЦІ – ДЕНЬ СЕЛА

Свято вдалося велелюдним, бучним і водночас сердечним. Велелюдним, бо з нагоди 525-ї річниці першої писемної згадки про цей населений пункт сільський голова Микола Савчук та секретар сільської ради Олександра Фідчук зустрічали гостей не тільки зі всього району. На свято приїхали й ті, хто колись пішов у світ із рідної батьківської хати, а нині повертаються сюди лише у гості. Бучним, бо козинці – гостинні, привітні та талановиті люди, які вміють не лише наполегливо працювати, а й від душі відпочивати. А по-домашньому сердечним – бо жоден гість не відчував себе обділеним увагою і душевною теплотою господарів.

На урочистості прибули голова райдержадміністрації Анатолій Грисюк, голова районної ради Олександр Пастух, їх заступники Іван Кот та Петро Ковальчук, чимало сільських голів. Свято розпочалося з відправи у Свято-Покровській церкві села Козин. Злагорджено і піднесено співає церковний хор. П'ятнадцять священників УПЦ КП відправили святкове богослужіння з нагоди чергової річниці незалежності України, вкотре підтвердивши істину, що війство Христове – серед найширших патріотів держави. А після звершення богослужіння парафіяни зі священництвом хресним ходом вирушили на сільський стадіон, де відбувся мітинг до Дня незалежності.

– Ти кажеш: «Я люблю свою державу, я хочу жити в ній щасливо і радісно, але мені не дають», – звернувся до присутніх із полум'яною промовою о.Юрій (Бурліков). – Спитаю: «Хто?» Хто не дає тобі рано встати і чесно працювати? Хто не дає на благо власної родини і держави? Хто не дає тобі виховувати і навчати дітей? Хто не дає тобі любити? Вирей рабство зі свого серця! Стань коштовною перлиною у тому намисті, що колись було втрачене! Адже даремно ми співаємо у гімні: «Душу й тіло ми положим за нашу свободу!». Душу – за віру і любов до Бога. А тіло – за нашу державу. Ми співаємо молитву «Боже Великий, Єдиний, нам Україну храни!». Нам – це тим, хто каже: «Це моя держава, мій дім і я в своєму домі житиму, як господар».

– Любь свою державу не лише один раз у рік, але кожного дня і пам'ятайте, що ми –

ради: на синьому полі – срібна підкова, з її верху викоплюється срібна шабля із золотим рук'ям вістрям догори, по обидва боки підкови – по золотій лилі. Ці ж символи на квадратному синьому полотнищі прапора Козина. Прапор може застосовуватися з додатковим горизонтальним хрещенням, як хоругва.

Секретар сільської ради Олександра Фідчук зачитала розпорядження сільського голови про відзначення жителів Козинської сільської ради в зв'язку з святкуванням 22-ї річниці незалежності

С.А.Гавришко, завгосп Козинського колегіуму Ю.В.Васинюк, головний бухгалтер Козинської сільської ради Н.І.Курсик, прибиральниця Козинської школи мистецтв Є.В.Вальчук, працівник ТДВ «Козинагропромтехніка» В.С.Михайловський.

Хорошим викликом для інших стало те, що у Козині відтепер є Почесні громадяни сільської ради – за багаторічну добросовісну працю на благо територіальної громади виконком сільської ради відзначив спеціально

КОЗИНУ- ПІВТИСЯЧІ ТА ЩЕ ДВАДЦЯТЬ П'ЯТЬ ЛІТ!

Миколайчука, студентка Львівської національної музичної академії ім. М.Лисенка Ярина Мулик, студентка Рівненського музичного училища Софія Мулик, танцювальний колектив Козинського НВК

«школа-колегіум», молодша група танцювального колективу Козинської дитячої школи мистецтва, вокальний дитячий ансамбль клубу с.Козин під керівництвом Євгенії Бондар, народний аматорський колектив під керівництвом Марії Панасюк та багато інших. Пісні та впаїння були адресовані тим,

— через усе життя пронести гарячу іскру негасимого кохання. Це — велика і посвячена праця душі. Ми знаємо, що любов терпить, завжди прощає, не шукає свого... Тож козинці щиро вшанували подружжя Гординюк Миколу Яковича та Теклю Петрівну, Синицьких Григорія Васильовича та Ольгу Григорівну, Кретів Степана Григоровича та Ніну Григорівну, Панасюків Євгенія Григоровича та Марію Іванівну, Кондраських Володимира Никаноровича та Ольгу Купріянівну, Савчуків Петра Лук'яновича та Галину Михайлівну, які понад літостіття живуть у гарі в злагоді, мирі, любові і взаєморозумінні. А також знайшлися добрі слова і побажання щасливого подружнього життя для молоді пари, що лише місяць тому поєдна-

ли в шлюб — для Тетяни і Валерія Колоди. У Козинській сільській раді проживає 8 громадян, які відзначають свій день народження разом із «днем народження» нашої держави. Це — Марфа Федорівна Полюлюк, Ольга Купріянівна Кондраська, Лідія Іванівна Росолюк, Віктор Петрович Варнава, Юрій Борисович Воловчук, Аліна Григорівна Герзун і Марійка Павлова, які в той день виповнився один рік. Над святковим велеледям височили дві фігури, складені із рупонів соломи — дід та баба, які флегматично споглядали на людський тлум. Одразу впадала в очі виставка народних майстринь-вишивальниць, якими така багата козинська земля. Зоя Леонідівна Лапюк, яка нині проживає і працює у м.Рівне, виставку вишитих картин допомагали виготовити баба та Володя Шендерович. Раїса Юхимівна згадала, що з літими почав падати зір, тож переняла зор доводитися

риєм досконало володіє багатьма техніками вишивання, торжкартини з-під її талановитих рук «виходять» наче об'єктими. Вочо й не диво, адже усі домашні, як тільки можуть допомагають підтримувати її захоплення. Тато, наприклад, власноруч змайстрував спеціальний станок для вишивання, зроблений було зручніше. Та не лише у вишиванні кохастесь Зоя Леонідівна — тут-таки демонструється серія оригінальних новорічних інтер'єрних прикрас, виготовлених нею.

Поруч — вишиті коні та картини пенсіонерки Раїси Гавриляк та домогосподарки Світлани Станіславчук. Раїса Юхимівна згадала, що з літими почав падати зір, тож переняла зор доводитися

взяли до себе оригінально оформлені курені, які розгорнули установа та організації, що знаходяться на території сільської ради. А усе, що подавалося на стіл у тих куренях, ласо пастило на всю округу. Були тут і пундиси з маком, і варенички, і рум'яні пороси. Хтось варив козацький кулеш, а хтось готував шашлики. І медушка там була, і вишнячок, і горілочка, затюпана качаном... Свято тривало цілий день. Розігрувалася безпрограшна лотерея, один за одним тривали концертні номери. На футбольному полі у двобої зішлись команди ветерана та молоді. І хоч це була субота, але майже усі жителі сільської ради зібрались на стадіон. На свято до них з'їздили родини, друзі та знайомі. І на всіх у козинці вистинило душевного тепла, доброго слова та пісні.

Лідія Польова

(Початок на 1 стор.)

І авансом — на щасливу долю та довгий вік відзначили наймолодшу жительку сільської ради, яка народилася саме напередодні свята — Марійку Кондрась.

Гості — Анатолій Грисюк та Олександр Пастух — вручили Почесні грамоти директору комунального закладу «Козинська дитяча школа мистецтва» Радзівілівської районної ради М.І.Щербатюку, тренеру Козинського футбольного клубу «Колос» С.А.Савчуку, секретарю сільської ради О.Фідчуку, завідувачу ветеринарної дільниці с.Козин М.І.Луцьківу.

хто своєю повсякденною працею вносить вагомий внесок у розвиток села — працівникам органів місцевого самоврядування, вчителям НВК «школа-колегіум», дитячої школи мистецтва та автошколи, працівникам дитячого садочка, Козинської амбулаторії та ФАПів, соціальної сфери та сфери обслуговування населення, працівникам банківських установ і Укрпошти, приватним підприємцям, працівникам СФГ «Дубенчик» та «Козин-Агропримтехніка».

Нікого не забули згадати добрим словом організатори свята. Знайшли теплі слова щоб привітати селян Г.В.Братащука, В.П.Савчука, М.П.Осацьку, І.М.Фрищучу, Г.В.Синицького, Ф.В.Сову, які захищали річку землю, в боях — чи працюю в тилу наближали велику Перемогу.

Пісня прозвучала для багатодітних матерів К.Р.Іващук, О.С. Іващук, Г.Т.Кучидеус, Г.С.Кондрась, М.М.Романюк, В.І.Купець, В.О.Грановської та Л.С.Суженюк, які народили та виховали по двох і більше дітей.

ласа у шлюб — для Тетяни і Валерія Колоди.

У Козинській сільській раді проживає 8 громадян, які відзначають свій день народження разом із «днем народження» нашої держави. Це — Марфа Федорівна Полюлюк, Ольга Купріянівна Кондраська, Лідія Іванівна Росолюк, Віктор Петрович Варнава, Юрій Борисович Воловчук, Аліна Григорівна Герзун і Марійка Павлова, які в той день виповнився один рік.

Над святковим велеледям височили дві фігури, складені із рупонів соломи — дід та баба, які флегматично споглядали на людський тлум. Одразу впадала в очі виставка народних майстринь-вишивальниць, якими така багата козинська земля. Зоя Леонідівна Лапюк, яка нині проживає і працює у м.Рівне, виставку вишитих картин допомагали виготовити баба та Володя Шендерович. Раїса Юхимівна згадала, що з літими почав падати зір, тож переняла зор доводитися

із літкою, а вишивати у окулярах. Вдома у майстрині зберігається 34 картини, а на свято, показати людям принесла лише кілька з них.

Для нас усіх хорошею традицією стає зустрічати свята у вишитому вбранні. Яких тільки вишивок я не побачила того дня. А найбільше запам'яталися юна мама Настя Любич, яка працює завідувачою ФАПом у селі Дубини, та її маленький син. Володя був вбранний не лише у вишиту сорочку і сині шаровари, а мав ще й сподвижню шашку-бичку.

керівнику відділення №2 КБ «Приватбанк» с.Козин А.В. Маркопольській. А ще Козинський НВК «школа-колегіум» напередодні нового навчального року отримав в подарунок новенького шкільного автобуса. Футбольні м'ячі для спортсменів вручив заступник голови райдержадміністрації І.В.Кот.

Після офіційної частини розпочався концерт. Першими виступив духовий квартет. Потім свій талант усім, хто прийшов на свято, дарували композитор і співак Володимир Гамера, соліст Будинку культури с.Ворба Микола Крайчук, духовий оркестр Весельського

